

NGƯỜI HOA XẤU XÍ

Nguyễn Quý Đại

Những thập niên trước nhà văn Bá Dương thẳng thắn nói lên vài sự thật về chủ đề „Người Trung Quốc Xấu Xí“ gây ra nhiều tranh cãi. Nhưng đó là bài học quý giá cho người Hoa phải biết nhìn vào sự thật đời sống văn minh của thế giới.



Nhà văn Bá Dương 柏楊 (Bo Yang) sinh năm 1920 ở Khai Phong (Guo Libang), Hồ Nam/ Huixian (辉县市) bỏ Trung Hoa lục địa sang Đài Loan năm 1949. Năm 1967-1977 ông bị chính phủ Trung Hoa Dân Quốc thời Tưởng Giới Thạch/ Chiang Kai-shek / 蔣介石 bắt giam vì dịch sang tiếng Trung Quốc một tranh hý họa Popeye mà chính phủ cho là phạm thượng. Sau 10 năm tù ở đảo „Lüdao Xiang“ được trả tự do ông bắt đầu đi diễn thuyết về đời sống của người Hoa về hiện tượng "xấu xí". Những bài nói chuyện của ông cũng như những người tranh luận với ông đã in thành tác phẩm „Người Trung Quốc Xấu Xí / Der hässliche Chinese/ 醜陋的中國人, được xuất bản tại Đài Bắc (Đài Loan) năm 1985, và đến năm 1989 thì được nhà xuất bản Hoa Thành

(thành phố Quảng Châu, tỉnh Quảng Đông) ấn hành tại Trung Hoa lục địa. Được dịch ra nhiều ngôn ngữ, xếp vào trong danh sách những tác phẩm cần đọc để có một cái nhìn tổng quát về văn hóa Trung Hoa. Dịch giả Nguyễn Hồi Thủ dịch sang Việt Ngữ được phổ biến sâu rộng ở hải ngoại.

Nhờ chính sách đổi mới „Bốn hiện đại hóa“ của Đặng Tiểu Bình (Deng Xiaoping 邓小平), những thập niên qua kinh tế Trung Quốc phát triển cạnh tranh với Hoa Kỳ cũng như các nước văn minh Tây phương. Người Hoa được phép tự do kinh doanh đời sống phát triển, có nhiều phúc lợi hơn, người Hoa như con chim bị nhốt trong lồng khi ra khỏi lồng thì muốn bay xa...

„Theo báo cáo của Tổ chức Du lịch Thế giới thuộc Liên Hiệp Quốc, năm qua du khách Trung Quốc đã chi tới 102 tỷ USD ở nước ngoài, một mức chi kỷ lục, tăng 40% so với năm 2011, vượt Mỹ và Đức. Thế nhưng, dường như đang có một tỷ lệ nghịch giữa sự gia tăng về chi tiêu và cách cư xử của người Trung Quốc“. Người Hoa sống lâu năm dưới xã hội theo chủ nghĩa cộng sản độc tài, như „con ngựa bị mù“ cái nhìn bị giới hạn, như „con ếch ngồi đáy giếng xem trời bằng vung“. Người Hoa luôn hành diện có nền văn hoá lâu đời, nhưng tính xấu của họ không được sửa đổi. Những đoàn người Hoa du lịch nước ngoài “thiếu văn minh“ đã làm cho dư luận ở nhiều nơi trên thế giới phê phán đưa lên các diễn đàn, tôi chỉ trích một đoạn ngắn: “Họ đến từ một nền văn hóa xa lạ với cách ăn uống đặc biệt, khác chúng ta... Xin các vị đừng phiền lòng vì tiếng ăn uống tộp tộp, xì sục và ợ hơi, đó là cách ăn ở Trung Quốc... Vị khách nào muốn dùng bữa sáng trong yên tĩnh, tốt hơn nên đến vào sau 8 giờ“....



Đọc những tin trên tôi không ngạc nhiên, vì những sự thật tôi đã nghe và thấy, năm 2012 chúng tôi đi Ai Cập từ Cairo đến Luxor, trên du thuyền phần đông du khách Đức, một buổi tối hướng dẫn viên du lịch thông báo: sáng hôm sau đoàn chúng ta nên ăn điểm tâm lúc 7 giờ vì có đoàn người Hoa đông ồ ào, họ bốc bánh mì thử cứng hay mềm rồi bỏ lại... hoặc họ uống trà gì tự mang theo mùi rất khó chịu... Sáng hôm sau chúng tôi xuống trẻ, phòng ăn đông người Hoa, họ không quen xếp hàng chẳng hề sợ phiền người đang chờ, việc này đã làm nhiều người xếp hàng bực mình! Một chuyện xấu xa, vô văn hóa của người Trung Quốc, khách du lịch Trung Quốc tên Yuwen viết nguệch ngoạc lên dòng chữ: “Ding Jinhao đã ở đây“ tại đền Luxor, Ai Cập trên bức phù điêu 3.500 năm tuổi!

Đến Hotel ở Hurgada bờ biển Đỏ nơi này rất nhiều người Nga và người Hoa, mỗi quốc gia có văn hoá khác nhau. Người Nga già, trẻ, trai gái từ 10 giờ sáng đến nửa đêm lúc nào cũng uống rượu mạnh. Người Hoa thì lấy thức ăn đầy mâm, ăn không hết bỏ thùng rác, trong khi nhiều người Ai Cập bên ngoài còn thiếu thốn, đói nghèo. Đoàn du lịch người Hoa lớn tuổi, đàn ông mập bụng phệ không hiểu tiếng Anh bởi vậy hướng dẫn viên người Ai Cập nói tiếng Anh để

trường đoàn của người Hoa thông dịch lại. Người Hoa không tắm biển, phần lớn mặc áo quần như đi dạo phố, chống dù đi dọc theo biển chụp hình hay tụm lại nói chuyện rất ồn ào. Trong khi du khách Đức tắm biển, phơi nắng đọc sách báo yên tĩnh. Du khách Trung Quốc thường xuyên bị chỉ trích vì có những hành vi thô lỗ.

Ông Hans nhân viên ở Mercure Hotel München, than phiền: „du khách người Hoa ăn, ở rất dơ, tắm nước chảy ra ngoài, bỏ khăn tắm xuống nền, có thể họ không quen tắm bồn? mặc áo lót ngồi ở phòng tiếp khách... Họ đi rồi nhưng phòng vẫn có mùi hôi, sau đó phát hiện là họ đã lén nấu mì gói!“ Thời gian trước tôi chưa tin, có thể ông Hans kỳ thị người Hoa, nhưng đến nay thì dư luận ồn ào „không có lửa làm sao có khói?“. Xã hội nào cũng có nhiều tầng lớp khác nhau, đã là con người thì dân tộc nào cũng có đủ các tính tốt và xấu, nhưng cái căn bản ra nước ngoài phải biết học hỏi đời sống văn minh, cách cư xử lịch sự để thiên hạ không đánh giá thấp về dân tộc tính của mình. Chuyện người Hoa du lịch xảy ra không được tốt đẹp, là một bài học quý giá cho người Việt Nam XHCN cần nên suy ngẫm, nhìn lại mà đánh giá bản thân, dân tộc và văn hóa của mình khi ra nước ngoài.

Nguyễn Quý Đại
www.hoamunich.wordpress.com

Mời độc giả đọc tác phẩm Người Trung Quốc Xấu Xí bản dịch Nguyễn Hồi Thủ



Ngươi Trung Quoc xau xi-1.pdf